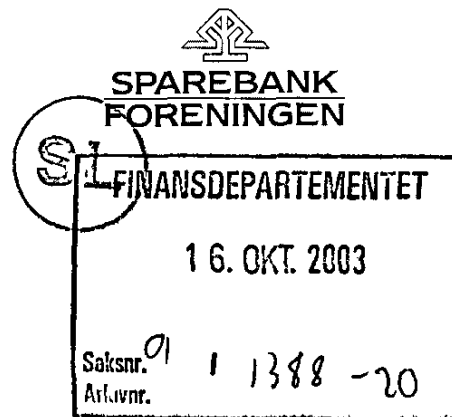

Finansdepartementet
Skattelovavdelingen
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

13 oktober 2003

Deres ref 01/1388 SL EGJ/KR
Vår ref
FNH 2003/00321 TAH
Sbfor 2003 00124 SLL

Høringsuttalelse / endring av ligningsloven og mva-loven / kontrollopplysninger fra banker

Vi viser til departementets høringsutsendelse 09 07 2003

Finansnæringens Hovedorganisasjon og Sparebankforeningen har følgende kommentarer til forslaget om endringer i ligningsloven § 6-4 og merverdiavgiftsloven § 48

1 Samfunnsmessig er det viktig at alle betaler den skatt og de avgifter de skal. Da må en også ha et egnet kontrollapparat, og kontrollmyndighetene må ha adgang til nødvendige opplysninger. Så langt er det greit å følge høringsnotatets forslag, som virker vel begrunnet ut fra kontrollorganenes ståsted

Likevel vil vi reise motforestillinger. Etter dagens rettstilstand har ligningsmyndighetene adgang til å innhente meget omfattende kontrollopplysninger fra banker om navngitt skattyter A. Ut fra personvern- og konfidensialitetshensyn er det ikke uproblematisk om ligningsmyndighetene samtidig skal kunne kreve opplysninger (navn, overføringsbeløp, kontonummer mv) om personene B og C, ut fra det grunnlag alene at de står i et visst forretningsmessig forhold til A.

Nå er det for så vidt ikke uvanlig at ulike hensyn trekker i forskjellig retning, og lovgiver må veie disse hensynene mot hverandre. Og i konkurranse med samfunnsmessige hensyn har personvernet – og tillitsforholdet mellom bank og kunde - lett for å bli den tapende part. Særlig gjelder det hvor forslaget kan framstilles som en slags logisk videreføring av den opplysningsplikt som allerede foreligger. Men et sted går en grense, og den begynner man å nærme seg nå.

På denne bakgrunn vil vi understreke at det er skattyters egen opplysningsplikt som er den sentrale. Bare der det ikke er mulig å innhente sikre og fullstendige opplysninger fra ham, bør

det være aktuelt å innhente opplysninger fra bankene Dette er det gitt uttrykk for også i høringsnotatet, om enn i forsiktigere ordelag Dette utgangspunktet må komme til uttrykk også i loven, i selve lovteksten

2. I høringsnotatet brukes bankenes plikter etter hvitvaskingsreglene som et argument for lovforslaget Etter vårt skjønn er det ikke hold i dette argumentet Bankenes plikter etter finansieringsvirksomhetsloven § 2-17 – og etter lov om tiltak av hvitvasking av 20.06.2003 når denne trer i kraft – utløses ved *mistanke* om hvitvasking av utbytte fra straffbare forhold Det ligger ingen plikter eller føringer her med hensyn til generell opplysningsplikt overfor ligningsmyndighetene Vi understreker spesielt at den omstendighet at ligningsmyndighetene ber om opplysninger, ikke i seg selv kan utløse slik mistanke hos vedkommende bank (rent bortsett fra at banken i så fall skal rapportere til ØKOKRIM og ikke til ligningsmyndighetene) Heller ikke FATF's såkalte "Forty recommendations" overfor medlemsstatene, sist revidert i juni 2003, medfører plikt til å pålegge finansinstitusjonene en slik generell opplysningsplikt overfor ligningsmyndighetene Vi legger til grunn at ligningsmyndighetene også i framtiden primært vil ha fokus på det provenymessige, eventuelt på det strafferettslige ved alvorligere skatteunndragelser, og bare unntaksvis på hvorvidt skattyterens transaksjoner kan ha sammenheng med hvitvasking av utbytte fra (andre) straffbare forhold

3 En opplysningsplikt som foreslått har ikke bare en side mot kundekonfidensialitet og personvern, men også kostnadmessige implikasjoner for bankene.

I dag plikter bankene å framlegge krevde opplysninger etter ligningsloven § 6-4 kostnadsfritt for ligningsmyndighetene Det medfører ingen stor kostnad for kurante og ferske opplysninger, typisk kontoutskrifter for de siste årene Men skal det framskaffes kopier også av bilag, og særlig om kravet går opptil ti år tilbake i tid (ligningsmyndighetenes frist for etterligning), vil bankene bli påført betydelige kostnader ved framfinning av disse, noe avhengig av kopieringssystem/arkivsystem

Vi foreslår derfor atplikten til vederlagsfri framlegging begrenses til kontoutskrifter, mens bankene bør kunne ta ren kostnadsdekning av ligningsmyndighetene ved framlegging av kopier av bilag

Under enhver omstendighet bør kostnadssiden innskjerpes overfor ligningsmyndighetene, slik at de begrenser omfanget av hva de krever framlagt

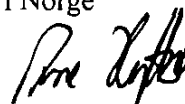
Med vennlig hilsen

Finansnæringens
Hovedorganisasjon

Arne Skauge
Adm direktør

Sparebankforeningen
i Norge

Arne Hyttnes
Adm direktør